

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

8. září 2021 *

„Ochrana zdraví a bezpečnosti spotřebitelů a pracovníků – Směrnice 2006/42/ES –
Ochranná doložka – Vnitrostátní opatření o stažení určitého stavěče kuželek a doplňkové sady
z trhu a o zákazu jejich uvádění na trh – Základní požadavky na ochranu zdraví a bezpečnost –
Rozhodnutí Komise, kterým se opatření prohlašuje za odůvodněné – Rovné zacházení“

Ve věci T-152/19,

Brunswick Bowling Products LLC, dříve Brunswick Bowling & Billiards Corporation, se sídlem
v Muskegon, Michigan (Spojené státy), zastoupená R. Martensem a V. Ostrovskisem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené M. Huttunenem a P. Ondrůškem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Švédským královstvím, zastoupeným H. Eklinder, R. Eriksson, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld,
M. Salborn Hodgson, H. Shev, J. Lundberg a O. Simonsson, jako zmocněnkyněmi,

vedlejší účastník řízení,

jejímž předmětem je návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí
Komise (EU) 2018/1960 ze dne 10. prosince 2018 o ochranném opatření, které přijalo Švédsko na
základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/42/ES a jehož cílem je zakázat uvádění na
trh určitého typu stavěče kuželek a doplňkové sady určené k použití s daným stavěčem kuželek,
které vyrobila společnost Brunswick Bowling & Billiards, a stáhnout z trhu stroje, které již byly
uvedeny na trh (Úř. věst. 2018, L 315, s. 29),

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení V. Tomljenović, předsedkyně, F. Schalin a P. Škvařilová-Pelzl (zpravodajka), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, vedoucí oddělení,

* Jednací jazyk: angličtina.

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 6. října 2020,

s přihlédnutím k usnesení o znovuotevření ústní části řízení ze dne 11. března 2021 a odpovědím účastníků řízení na písemné otázky Tribunálu,

vydává tento

Rozsudek¹

[*omissis*]

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 12 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 8. března 2019 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 13 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 20. června 2019 podalo Švédské království návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání Komise. Komise a žalobkyně vyjádřily svůj souhlas s uvedeným návrhem na vstup do řízení dne 9. a 17. července 2019. Rozhodnutím ze dne 25. července 2019 předseda prvního senátu Tribunálu vyhověl návrhu Švédského království na vstup vedlejšího účastníka do řízení.
- 14 Dne 24. června 2019 Komise předložila soudní kanceláři Tribunálu žalobní odpověď.
- 15 Replika byla soudní kanceláři Tribunálu předložena dne 21. srpna 2015 a duplika dne 22. října 2019.
- 16 Dne 9. října 2019 Švédské království předložilo soudní kanceláři Tribunálu spis vedlejšího účastníka.
- 17 Dne 5. a 7. listopadu 2019 doručily Komise a žalobkyně kanceláři Tribunálu svá vyjádření ke spisu vedlejšího účastníka Švédského království.
- 18 Rozhodnutím předsedy Tribunálu ze dne 16. října 2019 byla projednávaná věc přidělena nové soudkyni zpravodajce zasedající v druhém senátu.
- 19 Na základě čl. 106 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu předložila žalobkyně dne 3. prosince 2019 odůvodněné stanovisko ke konání jednání.
- 20 Rozhodnutím ze dne 16. července 2020 přijal Tribunál organizační procesní opatření na základě článků 88 až 90 jednacího řádu. Komise na ně odpověděla ve stanovené lhůtě. Ostatní účastníci řízení nereagovali na výzvu k předložení připomínek k odpovědi Komise, která jim byla zaslána.
- 21 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 6. října 2020.

¹ – Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění Tribunál považuje za účelné.

- 22 Usnesením ze dne 11. března 2021 Tribunál rozhodl o znovuotevření ústní části řízení a rozhodnutím z téhož dne přijal organizační procesní opatření na základě článků 88 až 90 jednacího řádu, kterým vyzval žalobkyni, aby upřesnila svůj právní vztah se společností Brunswick Bowling & Billiards, uvedenou v bodě 1 odůvodnění napadeného rozhodnutí jakožto výrobcem sporných výrobků.

[omissis]

Právní otázky

[omissis]

K věci samé

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení procesních pravidel stanovených v článku 11 směrnice 2006/42 a čl. 18 odst. 5 nařízení č. 765/2008, jakož i zásady proporcionality uvedené v čl. 18 odst. 4 uvedeného nařízení

[omissis]

– K první části, vycházející z porušení procesních pravidel stanovených v článku 11 směrnice 2006/42 a v čl. 18 odst. 5 nařízení č. 765/2008

[omissis]

- 39 Článek 5 odst. 1 směrnice 2006/42 stanoví, že před uvedením strojního zařízení na trh nebo do provozu musí výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce zejména zajistit, aby toto zařízení splňovalo příslušné základní požadavky na ochranu zdraví a bezpečnost (ZPOZB) uvedené v příloze I uvedené směrnice, zajistit dostupnost technické dokumentace, poskytnout potřebné informace, provést příslušné postupy k posouzení shody, vypracovat ES prohlášení o shodě a připojit označení CE na strojní zařízení.

[omissis]

- 50 Zprvée, pokud jde o argument žalobkyně, který se týká jednotného uplatňování směrnice 2006/42, je třeba připomenout, že z čl. 14 odst. 7 a článku 19 směrnice 2006/42 vykládaných ve světle bodů 9 a 10 jejího odůvodnění plyne, že v rámci dozoru nad trhem upraveným uvedenou směrnicí, konkrétně uplatňování ochranné doložky stanovené jejím článkem 11, jsou členské státy povinny zajistit řádné a jednotné uplatňování této směrnice vzájemnou koordinací a zohledněním pokynů vypracovaných Komisí (rozsudek ze dne 15. července 2015, CSF v. Komise, T-337/13, EU:T:2015:502, bod 27).

[omissis]

– Ke druhé části vycházející z porušení zásady proporcionality

[omissis]

- 62 Tato ustanovení nařízení č. 765/2008 potvrzují povinnost příslušných vnitrostátních orgánů dodržovat zásadu proporcionality.
- 63 Podle ustálené judikatury zásada proporcionality, jež je jednou z obecných zásad unijního práva, vyžaduje, aby akty orgánů Unie nepřekračovaly meze toho, co je vhodné a nezbytné k dosažení legitimních cílů sledovaných dotčenou právní úpravou, a pokud se nabízí volba mezi více vhodnými opatřeními, je třeba zvolit nejméně omezující opatření a způsobené nepříznivé následky nesmějí být nepřiměřené vzhledem ke sledovaným cílům [rozsudek ze dne 30. dubna 2019, *Itálie v. Rada* (Kvóta pro odlov mečouna obecného), C-611/17, EU:C:2019:332, bod 55; viz rovněž v tomto smyslu rozsudek ze dne 17. května 1984, *Denkavit Nederland*, 15/83, EU:C:1984:183, bod 25].
- 64 Zásada proporcionality se kromě toho použije stejným způsobem na vnitrostátní úrovni, protože členským státům ukládá, aby přijímaly opatření, která jsou přiměřená k dosažení sledovaných cílů a nejdou nad rámec toho, co je nezbytné k jejich dosažení (viz rozsudek ze dne 4. října 2018, *Link Logistik N&N*, C-384/17, EU:C:2018:810, bod 40 a citovaná judikatura).
- 65 Zprvce, pokud jde o argumenty žalobkyně vycházející z porušení zásady proporcionality v tom, že Komise nezohlednila její plán pro uvedení do souladu předložený bowlingovému centru v Gustavsbergu v roce 2016 a kladné vyjádření nezávislé studie v tomto ohledu, je třeba zdůraznit, podobně jako Komise, že napadené rozhodnutí se týká otázky, zda ochranná opatření, která byla přijata OSET v roce 2013, byla odůvodněná, či nikoliv.
- 66 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že odstavec 10 článku 95 ES, který je právním základem směrnice 2006/42, stanoví, že harmonizační opatření přijatá na tomto základě zahrnují ve vhodných případech ochrannou doložku, která zmocňuje členské státy přijmout z jednoho nebo více důvodů neekonomické povahy uvedených v článku 36 SFEU „prozatímní opatření, která podléhají kontrolnímu postupu Unie“. Podle ustálené judikatury z toho vyplývá, že sice členským státům přísluší, aby správně provedly směrnici 2006/42, zejména s ohledem na zásadu proporcionality, a aby dbaly na to, aby strojní zařízení uvedená na trh nebo do provozu na jejich území odpovídala jejím ustanovením, případně tím, že přijmou taková opatření, jaká uvádí článek 11 uvedené směrnice, nic to nemění na tom, že Komisi přísluší kontrolovat odůvodněnost těchto opatření zejména tím, že se přesvědčí o opodstatněnosti právních a věcných důvodů pro jejich přijetí a zejména o proporcionalitě přijatých opatření. Výsledek této kontroly podmiňuje konečné zachování dotčeného vnitrostátního opatření v tom smyslu, že členský stát ho může ponechat v platnosti pouze tehdy, jestliže ho Komise prohlásí za odůvodněné, přičemž v opačném případě ho musí zrušit (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. května 2018, *Grizzly Tools v. Komise*, T-168/16, nezveřejněný, EU:T:2018:246, bod 51 a citovaná judikatura).
- 67 Z judikatury citované v bodě 66 výše vyplývá, že Komise je z titulu kontroly, kterou vykonává, výlučně oprávněna ověřit, zda jsou vnitrostátní ochranná opatření, která byla přijata a poté oznámena Švédským královstvím na základě čl. 11 odst. 1 a 2 směrnice 2006/42, odůvodněná či nikoliv, a v důsledku toho, zda uvedená ochranná opatření mohou být po skončení uvedené kontroly definitivně zachována.
- 68 Navíc vzhledem k tomu, že, jak vyplývá z uvedené judikatury, Komisi přísluší kontrolovat odůvodněnost dotčených ochranných opatření a ujistit se zejména o opodstatněnosti právních a skutkových důvodů, které odůvodňovaly jejich přijetí, je třeba konstatovat, že kontrola prováděná Komisí se může zakládat pouze na okolnostech, které existovaly v okamžiku přijetí rozhodnutí OSET, a nikoli na okolnostech, které nastaly později.

- 69 Z důvodů uvedených v bodech 66 až 68 výše nejsou okolnosti, které nastaly po rozhodnutí OSET, jichž se dovolává žalobkyně, jako jsou zlepšení sporných výrobků v bowlingovém centru v Gustavsbergu v roce 2016, relevantní pro účely posouzení opodstatněnosti napadeného rozhodnutí. Stejně tak je třeba konstatovat, že argumenty žalobkyně k „pozitivním vyjádřením“ uvedeným v nezávislé studii, pokud jde o sporné výrobky, se vztahují k vylepšení uvedených výrobků, ke kterému došlo po přijetí rozhodnutí OSET. Jsou tedy rovněž irelevantní.
- 70 Zadruhé z argumentace žalobkyně vyplývá výtky Komisi, že jednak nezkoumala, zda zjištěné nedostatky byly tak významné, že ochranná opatření byla odůvodněná, a jednak potvrdila ochranná opatření, která jdou nad rámec toho, co je nezbytné k zajištění zdraví a bezpečnosti osob.
- 71 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že z čl. 11 odst. 1 směrnice 2006/42 vyplývá, že v případě, že taková strojní zařízení, na která se vztahuje tento článek, jako jsou zařízení v projednávaném případě, nesplňují základní požadavky na ochranu zdraví a bezpečnost, a mohou tak ohrozit zdraví nebo bezpečnost osob, přijmou členské státy veškerá vhodná opatření pro stažení těchto strojních zařízení z trhu, zákaz jejich uvádění na trh nebo do provozu nebo omezení jejich volného pohybu. Konstatování, že strojní zařízení nedodrží příslušné základní normy v oblasti ochrany zdraví a bezpečnosti a že mohou ohrozit zdraví nebo bezpečnost osob, tedy odůvodňuje, aby příslušné orgány přijímaly rozhodnutí o stažení strojních zařízení z trhu a o zákazu uvádění na trh.
- 72 Je kromě toho třeba zdůraznit, že podle judikatury zaujímá cíl ochrany zdraví a života lidí přední místo mezi statky nebo zájmy chráněnými článkem 36 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. prosince 2015, Scotch Whisky Association a další, C-333/14, EU:C:2015:845, bod 35), s ohledem na který mohou členské státy přijmout ochranná opatření stanovená ve směrnici 2006/42, jak vyplývá z judikatury citované v bodě 42 výše.
- 73 V projednávané věci přitom ze všech porušení ZPOZB konstatovaných Komisí v bodech 9 až 13 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že tato porušení představují rizika pro zdraví a bezpečnost osob, a to zejména nedostatek celkového přehledu o nebezpečném prostoru, riziko zranění, riziko pádu do strojního zařízení, riziko způsobené pohyblivými částmi a riziko nesprávného použití. Komise tedy v bodě 14 odůvodnění napadeného rozhodnutí správně konstatovala, že uvedené nesrovnalosti mohou ohrozit zdraví a bezpečnost osob.
- 74 Vzhledem k tomu, že dotčená strojová zařízení nejsou v souladu se ZPOZB a představují rizika pro zdraví a bezpečnost osob, je třeba konstatovat, že Komise byla v souladu s článkem 11 směrnice 2006/42, aniž porušila zásadu proporcionality, oprávněna dospět k závěru, že ochranná opatření, a sice zákaz uvádění sporných výrobků na trh a stažení sporných výrobků z trhu, přijatá OSET, byla sama o sobě odůvodněná.
- 75 Zadruhé, pokud jde o uvedené stažení, je třeba dodat, že jak vyplývá z bodu 2 odůvodnění napadeného rozhodnutí, bylo zmíněno několik alternativních řešení pro jeho provedení, a sice možnost napravit nedostatky spojené s pracovním prostředím hospodářského subjektu, převzít sporné výrobky a nahradit je jinými výrobky totožného nebo rovnocenného typu, které nevykazují žádné technické závady nebo stáhnout sporné výrobky a odškodnit majitele.

- 76 Je namístě poznamenat, že Komise v bodě 5 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí následující:
- „Pokud jde o přijatá opatření, švédské orgány vysvětlily, že respektovaly zásadu proporcionality, která je zakotvena v článku 18 nařízení [...] č. 765/2008. Na základě této zásady a s ohledem na závažnost rizik a náklady na stažení výrobků z trhu nebyly některé kroky nutné k vyřešení nedostatků [nových sporných výrobků] vyžadovány v případě stažení stávajících [sporných výrobků]. Konkrétně jde o ty, které se týkají doplnění tří samostatných kontrol, které označují různé režimy na ovládacím panelu, rozšíření přístupových míst mezi stroji, které jsou rovněž používány jako pracovní plošiny, a přehled o nebezpečném prostoru.“
- 77 Je třeba mít za to, že jelikož Komise nezpochybnila vysvětlení Švédského království uvedená v bodě 76 výše, potvrdila konstatování, že přístup OSET je přiměřený.
- 78 Z napadeného rozhodnutí tak vyplývá, že s ohledem na zásadu proporcionality bylo provedeno zvážení závažnosti rizik v poměru k nákladům spojených se stažením. Z tohoto důvodu byly výrobky, které byly následně prodány, odlišeny od sporných výrobků, které již byly na trh uvedeny, a to, pokud jde o posledně uvedené, použitím omezeného seznamu nesrovnalostí vedoucích k jejich stažení. Navíc tři alternativní řešení k provedení stažení sporných výrobků, jak bylo vysvětleno v bodě 75 výše, přispívají k dodržení zásady proporcionality ze strany OSET, a tudíž ze strany Komise.
- 79 Zatřetí s ohledem na výše uvedená zjištění nemohou argumenty žalobkyně týkající se nepřiměřené finanční zátěže, která vyplývá z ochranných opatření, obstát. Na jedné straně rizika, kterým strojní zařízení žalobkyně vystavují zdraví a bezpečnost osob, jak jsou uvedena v bodě 73 výše, odůvodňují nutnost zakázat uvádění sporných výrobků na trh a jejich stažení z trhu bez ohledu na náklady, které by to mohlo představovat pro žalobkyni. Kromě toho rozlišování ochranných opatření, podle toho, zda jde o stávající nebo nové sporné výrobky, jakož i tři alternativní řešení, pokud jde o stažení sporných výrobků z trhu, a skutečnost, že na základě prvního z uvedených řešení se snížil počet nedostatků, které je třeba napravit za účelem ponechání uvedených výrobků na trhu, v tomto ohledu prokazují, že přístup uplatněný OSET a Komisí byl přiměřený ve vztahu k finanční zátěži, která by žalobkyni mohla vyplynout z ochranných opatření.
- 80 Začtvrté je třeba konstatovat, že s ohledem jak na přesné odkazy na odůvodnění poskytnuté Švédským královstvím, tak na důkladnou analýzu rizik, pokud jde o používání sporných výrobků, které učinila Komise, argumenty žalobkyně týkající se neexistence odpovídajícího odůvodnění v napadeném rozhodnutí k otázce proporcionality ochranných opatření postrádají opodstatnění.
- 81 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba dospět k závěru, že Komise neporušila zásadu proporcionality, když měla za to, že dotčená ochranná opatření jsou odůvodněná.
- 82 Zapáté, pokud jde o argumenty žalobkyně týkající se porušení zásady proporcionality v tom, že všechny ostatní členské státy jsou povinny přijmout opatření v návaznosti na napadené rozhodnutí, je třeba nejprve zdůraznit, že podle judikatury je rozhodnutí přijaté Komisí ve smyslu článku 11 směrnice 2006/42 určeno všem členským státům Unie v souladu s oznamovací a informační povinností uloženou Komisi čl. 11 odst. 3 a 6 směrnice 2006/42. V souladu s článkem 288 SFEU je tedy závazné pro každý z nich v celém rozsahu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2015, CSF v. Komise, T-337/13, EU:T:2015:502, bod 24).

- 83 Důsledky, na které poukazuje žalobkyně, jsou tak inherentní přezkumnému postupu Komise týkajícímu se odůvodněnosti ochranných opatření, jak je stanoveno v článku 11 směrnice 2006/42. Jak bylo připomenuto v bodě 54 výše, ze všech ustanovení směrnice 2006/42, jak jsou vykládána judikaturou, vyplývá, že napadené rozhodnutí sebou nese pro všechny členské státy povinnost přijmout užitečná opatření k uvedení sporných výrobků na trh nebo jejich zachování na něm. Jedná se totiž o zásadní prvek postupu při uplatňování ochranné doložky, stanoveného v článku 11 směrnice 2006/42, jehož cílem je zajistit její jednotné uplatňování.
- 84 Dále z ustanovení článku 11 směrnice 2006/42 vyplývá, že Komise byla povinna jednat poté, co OSET oznámila ochranná opatření přijatá ve vztahu ke sporným výrobkům, a přijmout rozhodnutí o tom, zda jsou tato opatření odůvodněná, či nikoliv. Argumenty žalobkyně uvedené v tomto ohledu tedy nemohou obstát.
- 85 Kromě toho je třeba poznamenat, že závěry uvedené v bodech 82 až 84 výše nemohou být vyvráceny obsahem článku 9 směrnice 2006/42, na který žalobkyně odkázala na jednání na podporu svého argumentu, podle kterého má Komise prostor pro uvážení, pokud jde o důsledky napadeného rozhodnutí v členských státech.
- 86 Článek 9 směrnice 2006/42, který zavádí „[z]vláštní opatření pro potenciálně nebezpečná strojní zařízení“, totiž zejména stanoví, že pokud má Komise v souladu s postupem podle článku 11 uvedené směrnice za to, že opatření přijaté členským státem je odůvodněné, může přijmout opatření požadující po členských státech zakázat nebo omezit uvádění na trh strojních zařízení, která představují v důsledku svých technických vlastností stejné riziko jako zařízení, jehož se týkají vnitrostátní opatření, nebo podřídít taková strojní zařízení zvláštním podmínkám. Kromě toho bod 13 odůvodnění uvedené směrnice upřesňuje, že taková opatření přijatá na unijní úrovni nejsou přímo použitelná na hospodářské subjekty a musí být provedena členskými státy (rozsudek ze dne 15. července 2015, CSF v. Komise, T-337/13, EU:T:2015:502, bod 33).

[omissis]

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásad právní jistoty, ochrany legitimního očekávání a řádné správy.

[omissis]

– Ke druhé části žalobního důvodu, vycházející z porušení zásad řádné správy a právní jistoty

[omissis]

- 105 Z těchto důvodů je třeba zamítnout druhou část druhého žalobního důvodu, a tudíž druhý žalobní důvod v plném rozsahu jako neopodstatněný.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení procesních pravidel stanovených v příloze I směrnice 2006/42

- 106 Žalobkyně vytýká Komisi, že porušila procesní pravidla stanovená v příloze I směrnice 2006/42, jelikož nebyl učiněn žádný odkaz na obecnou zásadu stavu techniky ani v napadeném rozhodnutí, ani v rozhodnutí OSET. Podle žalobkyně jsou připomínky OSET a Komise týkající se

systemů přístupu a pracovních platforem sporných výrobků nepřiměřené, neboť technické řešení zvolené žalobkyní v tomto ohledu, i když nebylo zcela v souladu s harmonizovanou normou EN ISO 14122–2: 2001, bylo v okamžiku kontroly v souladu se stavem techniky a neexistovala lepší možnost, což potvrzuje nezávislá studie, na které Komise ve velké míře založila napadené rozhodnutí. Konkrétněji žalobkyně tvrdí, že ustanovení uvedené harmonizované normy, které stanoví volný přístup v šířce 500 mm a ve výšce nižší než 1 080 mm, jde nad rámec stavu techniky.

- 107 Komise s argumenty žalobkyně nesouhlasí.
- 108 Úvodem je třeba připomenout, že čl. 7 odst. 1 a 2 směrnice 2006/42 stanoví zejména, že členské státy pokládají strojní zařízení opatřená označením CE a ES prohlášením o shodě za splňující požadavky této směrnice a že strojní zařízení vyrobené v souladu s harmonizovanou normou, na níž byl odkaz zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské Unie*, se považuje za výrobek ve shodě se ZPOZB podle této harmonizované normy. Jinak řečeno, dodržení harmonizované normy umožňuje předpokládat, že strojní zařízení je v souladu s příslušnými ZPOZB. Stejně tak podle čl. 2 písm. l) směrnice 2006/42 je harmonizovaná norma nezávazná technická specifikace přijatá normalizačním orgánem na základě pověření Komise. Z těchto ustanovení vyplývá, že technická řešení navržená harmonizovanou normou nejsou závazná, ale že jejich použití přiznává dotčenému výrobku výhodu domněnky shody s ustanoveními směrnice 2006/42.
- 109 Nicméně, i když si výrobce nebo jím pověřená osoba mohou sami vybrat metodu hodnocení shody jejich výrobků se ZPBOZ, jsou povinni nejen zaručit takový soulad, ale zároveň ho prokázat v technické dokumentaci, jak je stanoveno v příloze VII směrnice 2006/42. Přitom volba nepoužití harmonizované normy má za následek, že domněnka shody uvedená výše již nemůže být použita, takže shoda výrobků musí být prokázána jinými způsoby.
- 110 Je třeba upřesnit, že s ohledem na argumenty žalobkyně se třetí žalobní důvod vztahuje k bodu 10 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém Komise potvrdila, že ZPOZB uvedené v bodech 1.1.6, 1.6.1 a 1.6.2 přílohy I směrnice 2006/42, podle kterých musí být strojní zařízení navržena a postavena způsobem, aby usnadňovalo práci obsluhy a umožňovalo pohodlnou a bezpečnou práci obsluhy mimo nebezpečné prostory, nebyla dodržena, pokud jde o sporná strojní zařízení. Konkrétněji měla Komise na základě rozhodnutí OSET za to, že při přístupu ke sporným strojům existuje riziko zranění způsobeného úzkou lávkou v šířce 190 mm mezi uvedenými stroji nebo náhlým ukončením v přední části stroje ve výšce 1000 mm.
- 111 Je třeba uvést, že pokud jde o uvedenou šířku lávky 190 mm, argumenty žalobkyně se týkají zejména zjištění Komise, ba dokonce přímo OSET. Žalobkyně jim v podstatě zaprvé vytýká, že nezohlednily zásadu stavu techniky tím, že v jejich příslušných rozhodnutích na tuto zásadu neodkazovaly. Zadruhé podle žalobkyně její dotčené technické řešení odpovídalo stavu techniky v okamžiku kontroly, zatímco požadavek stanovený harmonizovanou normou EN ISO 14122–2: 2001 překračoval rámec stavu techniky.
- 112 Nejprve je třeba připomenout, že je nesporné, že žalobkyně se v ES prohlášení o shodě opřela zejména o harmonizovanou normu EN ISO 14122–2: 2001. Jinými slovy, žalobkyně se svobodně rozhodla použít tuto harmonizovanou normu za účelem prokázání shody sporných výrobků se ZPOZB uvedenými v bodech 1.1.6, 1.6.1 a 1.6.2 přílohy I směrnice 2006/42.

- 113 Harmonizovaná norma EN ISO 14122-2:2001 dále stanoví bezpečnostní technické požadavky na trvalé prostředky přístupu ke strojním zařízením a konkrétně na pracovní plošiny a lávky. Zatímco dotčená norma stanoví šířku 500 mm, je nesporné, že lávky umístěné na sporných strojích měly šířku 190 mm. Je tedy nutno konstatovat, podobně jako Komise, že ačkoli se žalobkyně rozhodla použít harmonizovanou normu EN ISO 14122-2: 2001, nedodržela ji.
- 114 Konečně, pokud jde o podmínky použití ZPOZB, bod 14 odůvodnění směrnice 2006/42 stanoví, že tyto základní požadavky by měly být uplatňovány rozumně a s ohledem na stav techniky v době konstrukce a na technické a ekonomické požadavky. Kromě toho bod 3 první hlavy, nadepsaný „Obecné zásady“ přílohy I uvedené směrnice, stanoví, že i když jsou ZPOZB uvedené v této příloze povinné, nelze vyloučit, že s ohledem na stav techniky nelze dosáhnout cílů, které stanoví. Upřesňuje se, že v tomto případě musí být strojní zařízení navrženo a konstruováno pokud možno tak, aby se těmto cílům nejvíce přibližovalo.
- 115 V projednávaném případě žalobkyně zaprvé vytýká Komisi, jakož i OSET, že porušili procesní pravidla stanovená v příloze I směrnice 2006/42 z důvodu, že v napadeném rozhodnutí ani v rozhodnutí OSET nebyl učiněn žádný odkaz na zásadu stavu techniky. Zaprvé je třeba zdůraznit, že žalobkyně nijak neupřesňuje procesní pravidla, která byla porušena, ale cituje ustanovení upravující dodržování zásady stavu techniky při uplatňování ZPOZB. Je přitom nutno konstatovat, že i když je v bodě 14 odůvodnění směrnice 2006/42 a v bodě 3 první hlavy přílohy I uvedené směrnice, tak jak jsou uvedeny v předchozím bodě, stanoveno, že je třeba zohlednit stav techniky na základě použití ZPOZB, směrnice nestanoví žádné procesní pravidlo, které by ukládalo povinnost poskytnout v rozhodnutí příslušného vnitrostátního orgánu nebo v rozhodnutí Komise přijatém v rámci postupu podle ochranné doložky analýzu týkající se uplatňování zásady stavu techniky. Zadruhé skutečnost, že analýza použití zásady stavu techniky nebyla zmíněna v napadeném rozhodnutí nebo v rozhodnutí OSET, sama o sobě neznamená porušení této zásady. Z těchto důvodů nemohou argumenty žalobkyně týkající se neexistence odkazu na uvedenou zásadu v dotčených rozhodnutích obstát.
- 116 Zadruhé je třeba zdůraznit, že podle čl. 11 odst. 2 písm. b) směrnice 2006/42 patří mezi důvody nesouladu strojního zařízení, které musí členský stát sdělit Komisi a ostatním členským státům na základě ochranných opatření, které se rozhodl přijmout, nesprávné uplatňování harmonizovaných norem. Jinými slovy, i když harmonizované normy nejsou povinné, volba aplikovat je a odkazovat na ně v ES prohlášení o shodě, vyžaduje jejich správné použití. V případě nesprávného použití uvedených norem má příslušný vnitrostátní orgán právo konstatovat neshodu výrobku v rámci opatření přijatých na základě postupu podle ochranné doložky ve smyslu článku 11 směrnice 2006/42. Z těchto důvodů Komise správně v bodě 10 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, s ohledem na ochranná opatření přijatá OSET, že pokud jde o sporná strojní zařízení, ZPOZB uvedené v bodech 1.1.6, 1.6.1. a 1.6.2 přílohy I směrnice 2006/42 nebyly dodrženy z důvodu nesprávného použití harmonizované normy.
- 117 Jak správně tvrdí Komise, vzhledem k tomu, že se žalobkyně rozhodla odkázat v ES prohlášení o shodě na harmonizovanou normu, měla tuto normu beze zbytku dodržet. V případě, kdy tak jako v projednávané věci nebyla norma dodržena, pokud jde o šířku lávky u sporných strojních zařízení, měla žalobkyně předložit jiné technické řešení zajišťující stejnou úroveň bezpečnosti a prokázat shodu sporných výrobků s příslušnými ZPOZB, což neučinila.
- 118 Zatřetí, pokud jde o uplatnění zásady stavu techniky, co se týče požadavku šířky 500 mm pro lávky u sporných strojových zařízení, je třeba zdůraznit tři aspekty.

- 119 Zprv je třeba upřesnit, že harmonizovaná norma, na kterou byly odkazy zveřejněny v Úředním věstníku, je součástí unijního práva (obdobně viz rozsudek ze dne 27. října 2016, James Elliott Construction, C-613/14, EU:C:2016:821, bod 40).
- 120 Zadruhé Komise právem tvrdí, že ačkoli harmonizované normy nejsou povinné, odrážejí požadovanou úroveň bezpečnosti a zohledňují stav techniky.
- 121 V tomto ohledu je třeba uvést, že § 162 Příručky pro uplatňování směrnice „o strojních zařízeních“ 2006/42, zveřejněný Komisí v červnu 2010, nyní zejména upřesňuje, že harmonizované normy náležitě udávají stav techniky v době jejich přijetí. Kromě toho se podle téhož dokumentu vývoj stavu techniky odráží v následných doplňcích nebo změnách harmonizovaných norem.
- 122 Zatřetí je třeba doplnit, že žalobkyně na podporu svých argumentů, podle kterých neexistovala lepší alternativa, odkazuje na závěry nezávislé studie. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že tyto závěry, které se vztahují k možnosti odstranění nedostatků z již instalovaných strojových zařízení a nezabývají se obecně stavem techniky v době přijetí rozhodnutí OSET, se týkají situace v bowlingovém centru v Gustavsbergu, po provedení změn na sporných výrobcích, ke kterým došlo po přijetí rozhodnutí OSET. Přitom, jak již bylo uvedeno v bodě 69 výše, uvedené závěry nejsou v projednávaném případě relevantní.
- 123 Z výše uvedeného vyplývá, že argument žalobkyně, podle kterého požadavek týkající se šířky lávky sporných strojových zařízení přesahoval rámec stavu techniky, musí být zamítnut jako neopodstatněný.
- 124 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba zamítnout třetí žalobní důvod jako neopodstatněný.

[omissis]

K nákladům řízení

[omissis]

- 148 V projednávané věci žalobkyně neměla úspěch ve věci. Komise kromě toho výslovně požadovala, aby byla žalobkyni uložena náhrada nákladů řízení.
- 149 Je tedy třeba rozhodnout, že žalobkyně ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Komisí.
- 150 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. V důsledku toho ponese Švédské království vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Brunswick Bowling Products LLC se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Švédské království ponese vlastní náklady řízení.

Tomljenović

Schalin

Škvařilová-Pelzl

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 8. září 2021.

Podpisy.